

A P O C A L Y P S I S

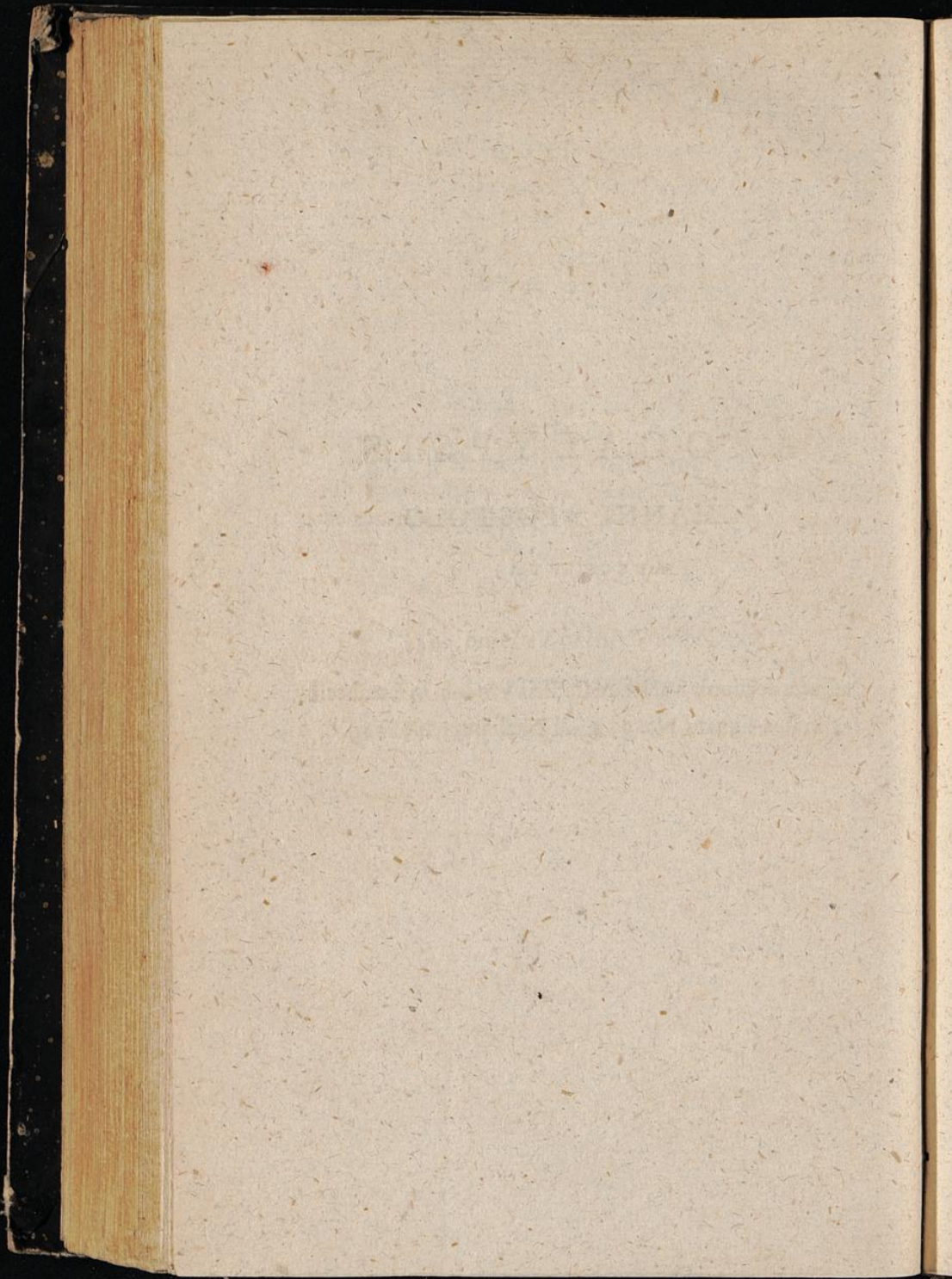
JOHANNI APOSTOLO

ADSCRIPTA;

ex Codice Palatino-Vaticano 364,

adjecta lectionis varietate Codicis Vindob. in Lambecii
indice signato No. 5, apud Nesselium No. 119.

Q 2

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

του ἁγίου ἀποστόλου και εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου
του τοῦ Θεολογοῦ. α)

Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ
χριστοῦ παραγενομένος ἐγὼ Ἰωάννης β) ὁ Θεολο-
γος, ἐπὶ τὸ ὄρος γ) τῷ Ταβωριῷ, εὗρα καὶ τὴν
αἰχράντον αὐτοῦ θεότητα ὑπέδειξεν ἡμῖν. Ἐλ-
θόντος δὲ μου ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἀτεισας
τοῖς ὀφθαλμοῖς εἰς τὸν οὐρανὸν, ἤξαμην πρὸς
κύριον λέγων· κυριε ὁ Θεὸς μου, ὁ καταξίωσας
με δούλον σου γενεσθαι, εἰσακουσον τῆς φωνῆς
μου· δ) ὅταν μελλῆς ἐρχεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ
οὐρανὸς τι μελλῆ γενεσθαι, καὶ ἡ γῆ καὶ θα-
λάσσα τι μελλοῦν γενεσθαι ἐν τῷ καιρῷ ἐκει-
νῷ; ἀποκάλυψον μοι πάντα, ἴδω γὰρ ὑπά-
κουης μου ὡς δούλος σου. Καὶ ποιῆσας ἡμέρας
ἑπτὰ προσευχομένος, ἰδοὺ νεφέλη φωτὸς ἤρπα-

σε

α) Addit καὶ περὶ τοῦ ἀντιχριστοῦ Mss. Vind.

β) Deest ὁ Θεολόγος in Vind.

γ) In Vind. existat: τὸ Ταβωρ.

δ) In Vind. hic adduntur verba: καὶ διδάξον περὶ τῆς ἐλευ-
σεως σου.

σε με ε) προ προσώπου του ουρανου. Και ηκουσα Φωνης λεγουσης μοι· ακουσον δικαιε Ιωαννε και γνωθι. Και αναβλεψας ειδον ανεωγμενον τον ουρανον, και εξηρχετο απ' αυτου ως οσμη αροματων ευοδιας πληρης f), παρα του ηλιου φωτειωτερα. Και παλιν ηκουσα Φωνης λεγουσης μοι· ακουσον δικαιε Ιωαννε και θεωρησον. Και αναβλεψας ειδον βιβλιον κειμενον ως ενομιζον g) επτα ορειων το παχος αυτου, το δε μηκος αυτου ου δυναται νους ανθρωπου h) καταλαβειν, εχοντα επτα σφραγιδαις. Και ειπον· αποκαλυψον μοι κυριε το βιβλιον τουτο i), και παντα εν αυτω γεγραμμενα, τα εν τω ουρανω, και τα εν τη γη, και τα εν τω αβυσσω, και πασα φυσικαι ανθρωπου κριμα και δικαιωσυνη. Και ειπον· κυριε ποτε μελλουσιν ταυτα αποκαλυφθηναι, και τι διαφερουσιν οι καιροι εκεινοι; Και ηκουσα Φωνης λεγουσης μοι· ακουσον δικαιε Ιωαννε, μελλη αυτω καιρω εκεινω γενεσθαι πλεσμονη σιτου και οινου οια ου γεγονεν ουδε γενησεται πωποτε, εως ου ελθουσι

σιν

ε) Addit Vind. απο του ορους, και εσησεν με.

φ) Addit Vind. και ειδον φωτοχυσιαν πολυν σφοδρα.

g) Addit Vind. ισον.

h) καταβαλειν legitur in Vind.

ι) Addit Vind. και ηκουσα Φωνης λεγουσης μοι· τουτο το βιβλιον ο εωρακας.

σιν οἱ καιροὶ ἐκεῖνοι. Τότε ὁ σαχὺς τοῦ σιτου
 κ) ἐκχέει ἐπὶ Φοινίκας, καὶ ὁ εἰς σαχὺς τοῦ κλη-
 μάτος ἐκχέει ἡμῖν ἄμνον οἴνου, καὶ εἰς τὸ ἐπ-
 ἐρχομένον ἔτος οὐ μὴ εὐρέθῃ ἐπὶ προσώπου πα-
 σης τῆς γῆς οὔτε Φοινικὰ σιτου οὔτε ἄμνον οἴ-
 νου. Καὶ εἶπον· κυρίε ἀπο τότε τί μέλλεις
 ποιεῖν; Καὶ ἤκουσα Φωνῆ λεγούσαν μοι· ἀ-
 κούσον δικαίε Ἰωάννε, τότε φανήσεται ὁ ἀριτίης
 καὶ ἐξορισμένος ἐν τῷ σκοτει, ὁ λεγόμενος ἀντι-
 χριστός. Καὶ πάλιν εἶπον, κυρίε ἀποκαλύψου
 μοι ποταπὸς ἐστὶν ι); Καὶ ἤκουσα Φωνῆς λε-
 γούσης μοι, ἀκούσον δικαίε Ἰωάννε, ἐσὼ τὸ εἶδος
 τοῦ προσώπου αὐτοῦ ζώφωδες, καὶ αἱ τρίχες τῆς
 κεφαλῆς αὐτοῦ ὡς φῶλλος, οἱ ὠσφρίες αὐτοῦ
 ὡς ἀγροῦ, ὁ ὀφθαλμὸς αὐτοῦ ὁ δεξιὸς ὡς ἀσηρ
 πρῶι ἀνατελλῶν, ὁ ἀριστερός ὡς λεωντός, οἱ ὀ-
 δόντες αὐτοῦ πιδάμων τριῶν μ), καὶ εἰς τὸ με-
 τοπον αὐτοῦ γραφὴν ἀντιχριστός. Ποίων ψευδο-
 φαντασίας ὑψώθησεται ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
 καταβήσεται ἕως αἴθου κατω. Καὶ τότε η) ποι-
 ῆσιν ἐχῶν τὸν οὐρανὸν χαλκοῦν, ἵνα μὴ δροσον
 δώσῃ

κ) Loco ἐκχέει habet Vind. ἐκχύνει ἡμῖν Φοινικὸν σιτου.

ι) Addit Vind. ὁ ἀντιχριστός.

μ) In Vind. deest τριῶν, et adduntur sequentia: οἱ δακτυ-
 λοι αὐτοῦ ὡς δρεπανα, τὸ ἐχθὸς τῶν ποδῶν αὐτοῦ σπιδε-
 μάς τρεῖς.

η) Loco ποιῆσιν ἐχῶν habet Vind. ποίων.

ο) δώσει ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κρυψώ τὰ νεφέλας εἰς τὰ ἐσχατὰ τῆς γῆς, ἵνα μὴ ὄροσον ἐπαΐξωσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κατασχω τοὺς κέρασι τῶν ἀνεμῶν, ἵνα μὴ ἀνεμὸς ἐκκληψῆι ἀπὸ προσώπου πάσης τῆς γῆς. Καὶ εἶπον, κυριε πάσα ἐτὴ γίνονται ταῦτα; Καὶ ἤκουσα Φωνῆς λεγουσῆς μοι· ἀκουσον δικαίε Ἰωάννε ρ) τρεῖς ἐτὴ εἰσὶν οἱ καιροὶ ἐκεῖνοι, ς) καὶ ποιήσω ἐχὼν τὰ τρεῖς ἐτὴ ὡς μῆνας τρεῖς, καὶ τοὺς τρεῖς μῆνας ὡς τρεῖς ἐβδομάδας ὡς τρεῖς ἡμέρας, καὶ τὰς τρεῖς ἡμέρας ὡς τρεῖς ὥρας, καὶ τὰς τρεῖς ὥρας ὡς τρεῖς ἰσθμιαί, καθὼς εἶπεν ὁ προφήτης Δαυὶδ· ς) τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατεραΐξεις ἐσμικρονάς τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ, κατεχεῖας αὐτῷ ἰσχυρῶν. Καὶ τότε ἀποσελω Ἐνωχὸν καὶ Ἡλίαν πρὸς ἐλεγχὸν αὐτοῦ καὶ ἀποδείξωσιν αὐτὸν ψευδῆ καὶ πλανῶν. Καὶ τότε ἀνελεῖ αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καθὼς εἶπεν ὁ προφήτης Δαυὶδ· τότε ανοίσωσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστηρίον σου μωσχοὺς. Καὶ εἶπον, κυριε ἀπὸ τότε τί μελλῆ

ο) Pro δώσει in Vind. exstat δώσω.

ρ) Loca τρεῖς ἐτὴ in Vind. legitur τρεῖς.

ς) Verba: καὶ ποιήσω ἐχὼν τὰ τρεῖς ἐτὴ ὡς μῆνας τρεῖς, in Vaticano omiffa, hic inferuntur ex Vindobonensi codice.

ς) Verba: τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατεραΐξεις non adfunt in Vaticano, sed habet Vindob.

μελλη γενεσθαι; Και ηκουσα Φωνης λεγου-
σης μοι· ακουσον δικαιε Ιωαννε, τοτε τελευτηση
πασα Φυσις ανθρωπων επι πασαν την γην. Και
παλιw ειπον· κυριε και απο τοτε τι μελλη γε-
νεσθαι; Και ηκουσα Φωνης λεγουσης μοι· α-
κουσον δικαιε Ιωαννε, τοτε αποσελω τους αγ-
γελους μου, και αρουσι τα κερατα του κριου
s) τα υπο νεφελων, και εξελθωσιν εξω του
ουρανου, και σαλπισουσιν Μιχαηλ και Γαβριηλ
μετα των κερατων εκεινων, καθως προειπεν
ο προφητης Δαυιδ· εν Φωνη σαλπιγγος κερατι-
νης, και ακουσθησεται η Φωνη της σαλπιγγος
εκεινης απο περατων εως περατων της οικου-
μενης, και ουρανου, και γης, και θαλασσης·
και εκ της Φωνης της σαλπιγγος εκεινης εγερ-
θησονται παντες οι νεκροι της γης, καθως ει-
πεν ο προφητης Δαυιδ· και επι Φωνην των τρου-
θιων πασα Φυσις ανθρωπων απο περατων εως
περατων της οικουμενης. Και παλιw ειπον εγω
Ιωαννης· κυριε οι αποθανουντες απο του Αδαμ
μεχρι την σημερον, και οι κατοικουντες εν τω
t) αδη απο των αιωνων εκεινοι, και οι μελλον-
τες αποθησκεν εσχατως, ποταποι αναστησον-
ται; και οτι αρθεν και θηλυ τελευτωσιν, και
αλλοι

s) Pro τα υπο νεφελων legitur in Vind. τα κειμενα επι της
νεφελης.

t) Loco αδη in Vind. exstat αδαμ.

ἄλλοι γερεοί, καὶ ἄλλοι βρεφοί, ἐν τῇ ἀναστασει ποταποὶ ἀναστήσονται; Καὶ ἤκουσα Φωνῆς λεγουσῆς μοι· ἀκούσον δικαίε Ἰωάννε, ὡσπερ ἡ μελίτσα οὐ διαφέρει μίαν τῆς ἄλλης, ἀλλ' εἰσι μίας ἰδέας καὶ μίας ἡλικίας, οὕτως ἡ) οὐκ εἰσιν ἐκεῖ ξαντῶτης ἢ πυροτος, ἢ μελας ἢ αἰθιοψ ἢ διαφορα ἡ) προσώπα, ἀλλ' ἅπαντες μίας ἰδέας καὶ μίας ἡλικίας· οὕτως εἰσιν καὶ ἐν τῇ ἀναστασει. Ἀναστήσονται καὶ ζήσονται, καὶ ἐν τῇ ἀναστασει οὐτε γαμουσῖν οὐτε γαμιζονται, ἀλλ' εἰσιν ὡς ἀγγελοὶ Θεοῦ. Καὶ πάλιν εἶπον· κυρίε εἰσιν γνωρισαὶ ἀλλήλους, ἀδελφός ἀδελφόν, κ) φίλος φίλον, πατήρ τὸ ἴδιον τέκνον; ἢ εἰσιν ἐνθυμησίς των ὡδε, γ) ἢ οἰκων, ἢ ἀγρων, ἢ χορῶν, ἢ ἀμπελων; Καὶ ἤκουσα Φωνῆς λεγουσῆς μοι· ἀκούσον δικαίε Ἰωάννε, καθὼς ὁ προφήτης Δαυὶδ εἶπεν· ἐμνησθήν ὅτι χουν εσμεν, ἀνθρώπος ὡσει χορτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσει ἀνθός του ἀγροῦ οὕτως ἐξάνθησει, ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ,
καὶ

η) Post οὕτως adjecti οὐκ ex conjectura, cum textus ratio hoc additamentum expresse desideret.

η) Loco προσώπα in Vind. exstat προσώπου.

κ) φίλος φίλον ex Vindob. hic inserta.

γ) In Vat. loco ἢ οἰκων reperitur ἐκεῖ, quod cum nullam præbeat sensum, prætuli lectionem codicis Vind. ἢ οἰκων (in codice legitur ἢ ἡκων, sed male, ob permutationem vocalium ex itacismo ortam).

και ουκ ὑπαρξει, και ουκ επιγνωσεται ἐτι τὸν
τοπον αὐτου. Και παλιν ὁ αὐτος εἶπεν· ἐξελευ-
σεται το πνευμα αὐτου, εν εκεινη τη ἡμερα απο-
λουνται παντες οἱ διαλογισμοι αὐτου. Και πα-
λιν εἶπον· κυριε, απο τοτε τι μελλεις ποιειν;
Και ηκουσα Φωνης λεγουσης μοι· ακουσον δικαιε
Ιωαννε, τοτε αποσελω τους αγγελους μου επι-
προσωπον πασης της γης, ζ) και αρουσιω απο
της γης και παν ενδοξον, και παν τιμιον, και
τας σεπτας, και ἁγίας εικονας, και τα ἱερα
των εκκλησιων; και τους τιμιους θαυρους, και
τα ἱερα παντα βιβλια δια νεφηλων αρθησονται
εν τῷ αἰρει, και τοτε κελευσω ελθειν το μεγα
και φοβερον και σεβασμιον σκηπτρον εν ᾧ τας
χειρας μου εφηπλωσα εν αυτῷ, και προσκυνη-
σουσι αυτῷ παντα τα ταγματα των αγγελων
μου. Και τοτε αρθησεται πασα Φυσις ανθρω-
πων επι νεφελων, καθως προειπεν ὁ αποστολος
παυλος· αμα συν αυτοις απαγησομεθα εν νεφε-
λαις, εις απαντησιν του κυριου εις αἶρα. Και
τοτε ἐξηλθη παν πνευμα πονερον, τα εν τη γη,
τα εν τη αβυσσῳ, ὅσα εισιν επι προσωπον πασης
της γης, και απο ανατολων ἡλιου μεχρι δυσ-
μων, και προσκολληθησεται προς τον ὑπερη-
την

ζ) Verba: και αρουσιω απο της γης, in Vat. omissa, in-
ferui ex Vindob.

την αὐτου α) τῷ ἀντιχριστῷ, καὶ ἀρθῆσονται ὑπο τῶν νεφελῶν. Καὶ πάλιν εἶπον· κυριε, καὶ ἀπο τοῦτε τι μελλεῖς ποιεῖν; Καὶ ἤκουσα Φωνῆς λεγουσῆς μοι· ἀκουσον δικαίε Ἰωάννε, τοῦτε ἀποσελῶ τοὺς ἀγγέλους μου ἐπὶ προσωποπάσης τῆς γῆς, καὶ β) καυσουσιν τὴν γῆν ἐξήκοντα ἑκατοσάις πηχάς, καὶ γ) καυσονται ὄρητα μεγάλα καὶ αἱ πέτραι πασαι χονευθῆσονται καὶ γενήσεται ὡσεὶ χονιορτος, καὶ καυθῆσεται πᾶν κτήνος καὶ πᾶν ἔρπετον ἔρποντα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶν συρομενον ἐπὶ προσωποπάσης τῆς γῆς, καὶ πᾶν πέτεινον πέτομενον ἐπὶ τοῦ αἴρα, καὶ οὐκ ἔσαι ἐπὶ τῇ γῇ ζῶον πέτομενον, μικρον τι ἢ μεγα, καὶ ἔσαι ἢ γῆ ἀκατασκευάτος. Καὶ πάλιν εἶπον· κυριε, καὶ ἀπο τοῦτε τι μελλεῖς ποιεῖν; Καὶ ἤκουσα Φωνῆς λεγουσῆς μοι· ἀκουσον δικαίε Ἰωάννε, τοῦτε ἀποβουλῶσα τα τεσσαρα μέρη τῆς ἀβυσσου, καὶ ἐξελθῶσιν τεσσαροι ἀνεμοὶ μεγάλοι καὶ ἐκλειψῶσιν ἅπαν το προσωπον τῆς γῆς, καὶ λευκανθῆσεται πᾶσα ἢ γῆ ὡσπερ χιων, καὶ γενήσεται ὡσπερ χαρτιον, με εχουσα δ) σπηλαιον, ἢ ὄρος, ἢ βουνα, ἢ πε-

α) Pro τῷ ἀντιχριστῷ in Vind. legitur; τὸν λεγομενον ἀντιχριστον.

β) Loco καυσουσιν Vindob. habet καυσῶσιν.

γ) In Vind. legitur; κατακαθῶσονται.

δ) In Vind. pro σπηλαιον legitur σπιλον, quæ lectio quoque sensum præbet contextui aptum.

ἡ πέτρα, ἀλλ' εἶσαι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς ἀπὸ ἀνατολῶν μέχρι δυσμῶν ὡσπερ ε) χιῶν, καὶ πυροθῆσονται οἱ νεφροὶ τῆς γῆς. Καὶ βοῶσει ἡ γῆ πρὸς με λεγούσα· παρθενοσ εἰμι κυριε, καὶ οὐκ ἐσὶν ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία· καθὼς προείπεν ὁ προφῆτης Δαυὶδ· ῥάντιεις με ὑσσωπῶ, καὶ καθαρισθῆσομαι. f) Καὶ πάλιν εἶπεν· πᾶσα Φαρυγὴ πληρωθῆσεται, καὶ παν ὄρος, καὶ βουνὸς ταπεινωθῆσεται, καὶ εἶσαι τὰ σχολία εἰς εὐθειαν, καὶ g) τὰ τραχεῖα εἰς ὁδοὺς λείας, καὶ οἴονται τὸ σωτηριὸν τοῦ Θεοῦ. Καὶ πάλιν εἶπον· κυριε, καὶ ἀπο τότε τί μελλεῖς ποιεῖν; Καὶ ἤκουσα Φωνῆς λεγούσης μοι· ἀκουσον δικαίε Ἰωάννε, τότε ἀποσελῶ ἀγγελὸν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ κρᾶζει Φωνῆ μεγάλη λεγῶν· ἀκουσον γῆ καὶ ἰσχύου, λέγει κυριὸς πρὸς σε, ἐγὼ κατερχομαι. Καὶ ἀκουσθῆσεται ἡ Φωνὴ τοῦ ἀγγελοῦ ἐκεῖνου ἀπο περατῶν ἕως περατῶν τῆς γῆς, καὶ ἕως ἐσχατοῦ τῆς ἀβυσσοῦ· καὶ τότε σαλευθῆσονται πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σαλευθῆσονται τὰ πετάλα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ γενησεται φόβος καὶ ἐκσασίς ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀγγέλους, καὶ τότε σχισθῆσονται

σθ

e) In Vind. hic adduntur: ἡ τραπεζᾶ, καὶ λευκῆ ὡς.

f) Verba: καὶ πάλιν εἶπεν, πᾶσα Φαρυγὴ πληρωθῆσεται in Vat. omissa, ex Vind. supplevi.

g) Pro τα τραχεῖα habet Vind. αἱ τραχεῖαι.

οἱ οὐρανοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν,
καὶ ἀνοιχθήσονται οἱ θησαυροὶ τῶν οὐρανῶν.
Καὶ τότε νεγνώσιν θυμιαμάτων καὶ ἀρωμάτων
πολλῶν, καὶ ἡ) εἰδώσιν τὴν ἀγῶν ἱερουσαλήμ
ὡσπερ νυμφὴν κεκοσμεμένην, καὶ κατεγνώσιν παν-
τιμίον ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ τότε πορευθήσονται
ἐμπροσθεν μου χιλιάδες ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγ-
γέλων, βασιάζοντες τὸν θρόνον μου, κραζόντες
καὶ λεγόντες· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος κύριος σαβα-
ωθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.
Καὶ τότε ἐλευσομαι ἐγὼ μετὰ δυνάμεως καὶ
δόξης πολλῆς, καὶ πᾶς ὀφθαλμὸς ἐπὶ τῶν νε-
φελῶν τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθήσεται καὶ ὀψεται με,
καὶ τότε καμψέει παν γόνυ ἐπουρανίων καὶ ἐπι-
γείων καὶ καταχθονίων. Καὶ μετὰ το κατελ-
θεῖν με ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶσα φύσις ἀνθρώπων
καὶ παν πνεῦμα πονηρὸν ἰ) μετὰ τοῦ ἀντιχρί-
στου, καὶ σαθθήσονται ἐνώπιον μου πάντες κ) γυ-
μνοὶ καὶ τετραχελισμένοι. Καὶ πάλιν εἶπον·
κύριε, καὶ τί μελλεῖ γενέσθαι ὁ οὐρανὸς, καὶ
ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη, καὶ οἱ ἀστέρες; Καὶ
ἤκου-

h) Supplevi εἰδώσιν in Vat. omissum: quid Vindob. hoc loco legerit adnotare neglexi.

i) Post πονηρὸν additur σαθθῆ in Vindob.

k) In Vaticano reperitur: γυμνα καὶ τετραχελισμένα; sed prætuli lectionem Vindob. γυμνοὶ καὶ τετραχελισμένοι, ideoque textui inferendam esse iudicavi.

ηκουσα Φωνης λεγουσης μοι· τότε κελευσω ελ-
 θειν το αρνιον εμπροσθεν μου, και λεγει τοις
 αγγελοις μου· δοθησεται το βιβλιον τουτο, του
 ανοιξει αυτο. Και οτε ανοιξει την πρωτην σφρα-
 γιδαν, πεσουνται οι αερες απ' ακρου του ουρα-
 νου εως ακρου. Και οτε ανοιξει την δευτεραν
 σφραγιδαν, κατασαλλησεται το Φεγγος του η-
 λιου, και ουκ εσι Φως επι την γην, ουτε Θερμη
 ηλιου. Και οτε ανοιξει την τριτην σφραγιδαν,
 λιθησονται οι ουρανοι και εσαι ο αερ ακατα-
 σκευασος, καθως ειπεν ο προφητης Δαυιδ· και
 εργα των χειρων σου εισιν οι ουρανοι, αυτοι απο-
 λουνται, συ δε διαμενης, και παντες ως ιματιον
 παλαιωθησονται, και ως υπερβολαιον ελεγχης
 αυτους, και αλλαγησονται. Και οτε ανοιξει
 την τεταρτην σφραγιδαν, πεσειται η σεληνη απο
 του ουρανου. Και οτε ανοιξει την πεμπτην
 σφραγιδαν, σχισθησεται η γη και Φανησονται
 παντα τα κριτηρια της γης, επι προσωπον πα-
 σης της γης. Και οτε ανοιξει την εκτην σφρα-
 γιδαν, αποσκευασθησεται ο αδης. Και οτε ανοι-
 ξει την εβδομην σφραγιδαν, εκλειψει το θυμυρον
 της θαλασσης. Και παλιν ειπον εγω Ιωαννης·
 τινες μελλουσιν πρωτον ερωτασθαι και λαβειν
 κρισιν; Και ηκουσα Φωνης λεγουσης μοι· τα
 πνευματα τα ακαθαρτα 1) του αντιχριστου, κε-
 λευω

1) Verba του αντιχριστου in Vat. omissa, supplentur ex Vind.

λενω πορευθῆναι εἰς τὸ σκοτὸς τὸ ἐξώτερον.
 m) Καὶ εἰς ποῖον τόπον κενταί; Καὶ ἤκουσα
 Φωνῆς λεγουσῆς μοι· ἀκουσον δικαίε Ἰωάννε· ὅσον
 δύναται ἀνθρώπος n) τριακονταετῆς κυλισαί
 λίθον, καὶ ὁ λίθος τρία ἐτη o) φθάσει κατω.
 Καθὼς προείπεν ὁ προφήτης δαυὶδ· καὶ ἐσθε-
 ταί σκοτὸς ἀποκρυφῆν αὐτοῦ. Καὶ πάλιν εἶπον·
 κυρίε, καὶ ἀπ' ἐκεινῶν ποῖα γλώσση μελλεῖν
 ἐρωτασθῆαι; Καὶ ἤκουσα Φωνῆς λεγουσῆς μοι·
 ἀκουσον δικαίε Ἰωάννε, ἐρωτιθῆσονται ἀπο τοῦ
 ἀδάμ αἱ γλώσσαι, καὶ ὁ ἑλληνικὸς, καὶ οἵτινες
 ἐπίστευσαν εἰς τὰ εἰδῶλα, καὶ οἵτινες ἐν ἔρεσῃ
 τὴν πίσιν ἐμίαναν, καὶ ἐμε οὐκ ὁμολογησαν τὸν
 πατέρα, καὶ τὸν υἱόν, καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα, καὶ
 οἱ μὴ πισεύσαντες τὴν ἅγιαν ἀνασασιν. Τότε
 ἀποπεμπῶ αὐτοὺς εἰς τὴν αἰδὴν, καθὼς λέγει ὁ
 προφήτης Δαυὶδ· ἀπογραφῆτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ
 εἰς τὴν αἰδὴν, πάντα τὰ ἔθνη, τὰ ἐπιλαθάνο-
 μενα τοῦ Θεοῦ. Καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς εἶπεν· ὡς
 πρόβατα ἐν αἰδῇ ἐθέντο, ὁ θάνατος αὐτοὺς ποι-
 μαίνει. Καὶ πάλιν εἶπον· κυρίε, καὶ ἀπ' ἐκει-
 νῶν τι μελλεῖς ποιεῖν; Καὶ ἤκουσα Φωνῆς λεγου-
 σῆς μοι· ἀκουσον δικαίε Ἰωάννε, τότε ἐρωτιθῆ-
 σεται

m) Hic nonnulla desunt in textu, sine dubio verba: καὶ
 πάλιν εἶπον.

n) In Vind. existat: τριακοντα ἐτων.

o) Loco φθάσει κατω, hæc habet Vindob. ου φθάνη· τοσοῦ-
 των εἰν τὸ σκοτὸς τὸ ἐξώτερον.

σεται το γένος των ἔβραίων, οἷτινες ὡς κακούργον τῷ ξύλῳ με προσήλωσαν. Καὶ παλιν εἶπον· κυριε, καὶ οὗτοι ποίας κολάσεως εἰσιν, ρ) ὅτι ταῦτα σοὶ ἐποίησαν; Καὶ ἤκουσα Φωνῆς λεγούσης μοι· ἀκουσον δικαίε Ἰωάννε, οὗτοι ἀπελευσονται ἐν τῷ τάρταρῳ, καθὼς προεῖπεν ὁ προφήτης Δαυὶδ· ἐκεκραζάν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σὸζων, πρὸς κύριον, καὶ οὐκ εἰσηκούσε αὐτῶν. Καὶ παλιν ὁ ἀποστόλος λέγει· ὅσοι ἐν νόμῳ ἡμαρτον, ἐν νόμῳ κριθῆσονται, οἱ δὲ ἀνομῶς ἡμαρτον, ἀνομῶς καὶ ἀπολούνται. Καὶ παλιν εἶπον· κυριε, ς) καὶ οἱ το βαπτισμα λαβόντες; Καὶ παλιν ἤκουσα Φωνῆς λεγούσης μοι· ἀκουσον δικαίε Ἰωάννε, τότε ἐρωτηθήσεται τὸ γένος τῶν χριστιανῶν, καὶ ἐν τῷ πνεύματι μου πορευθήσονται ἀγγελοὶ, καὶ ἐσθρευσουσιν τοὺς δικαίους ἀπὸ τῶν ἁμαρτῶλων, καὶ σαθῆσονται οἱ δίκαιοι πάντες ἐκ δεξιῶν μου, καὶ λαμψούσιν ὡς ὁ ἥλιος, καθὼς ὠρατε τοὺς ἀστέρας, ὅτι ὅλη ς) ὑπ' ἐμοῦ ἐγενοντο, καὶ Φῶς οὐκ ἔχουν ὅλη ἰσα, ἀλλὰ ἄλλοι μὲν εἰσιν

Φαινω-

ρ) Verba ὅτι ταῦτα σοὶ ἐποίησαν ex Vindob. hic inferui, cum lectio codicis Vat. ὅτι αὐτοὺς ἐποίησας, contextui plane adverteretur.

ς) Pro καὶ οἱ το βαπτισμα λαβόντες, habet Vind. καὶ εὐβαπτισθέντες, καὶ ἀρνησάμενοι σε, τί;

ς) Loco ὑπ' ἐμοῦ in Vind. exstat εἰς μίαν.

Φαινωτατοι αλλοι δε ς) συγνωτατοι. Ούτως εσω και επι των δικαιων και επι των ἀμαρτωλων· οἱ μεν δικαιοι λαμπουσιν ὡς φωσηρ και ὡς ἥλιος, οἱ δε ἀμαρτολοι εσονται ζοφωδης. Και παλιw ειπον· κυριε, και παντες τ) χριστιανοι εις μιαν κολασιν απερχονται; και βασιλεις και πατριαρχαι, πλουσιοι και πενητοι; Και ηκουσα φωνης λεγουσης μοι· ακουσον δικαιε Ιωαννε· καθως προειπεν ὁ προφητης Δαυιδ, ἡ ὑπομονη των πενητων ουκ απολεται εις τελος· περι δε βασιλειων και πατριαρχων, ὡς u) τετραποδα ελασθησονται, και κλαυσουσιν ὡς νηπιοι, και διαμερισθησονται οἱ ἀμαρτωλοι εν ταις κολασεσι ταυταις, οἱ μεν εν πυριw ποταμw, οἱ δε εις τον σκοληκα τον ακημητον, οἱ δε εν τw ἑπτασομw φρεαρ της κολασεως διαμεριζονται οἱ ἀμαρτωλοι. Και παλιw ειπον· κυριε, και οἱ δικαιοι που μελλουσιν αυλιζεσθαι; Και ηκουσα φωνης λεγουσης μοι· ακουσον δικαιε Ιωαννε, τοτε ανασκεπασθησεται ἡ γη, ὡσπερ παραδεισος, και κενωθησονται οἱ θησαυροι του ουρανου επι προσωπου πασης της γης, και εσαι ἡ γη ὡσπερ παραδεισος. Και εσονται οἱ δικαιοι επι προσωπου πασης της γης μετα των ἁγιων αγγελων, καθως

ς) In Vind. legitur συγνοι.

τ) Vind. habet οἱ ἀμαρτωλοι loco χριστιανοι.

u) Vind. hic legit ανδραποδα.

καθως διδασκει ο προφητης Δαυιδ· δικαιοι δε κληρονομησουσι γην, και κατασκηνωσουσι επ' αυτην εις αιωνας. Και παλιν ειπον· κυριε, τινες εισιν πλεον τον αριθμον, των αγγελων η των ανθρωπων; Και ηκουσα Φωνης λεγουσης μοι· ακουσον δικαιε Ιωαννε, οσον εσι το πληθος των αγγελων, τοσουτον εσι το πληθος των ανθρωπων. Και ειπον· κυριε, και απο τοτε τι μελλεις ποιειν; Και ηκουσα Φωνης λεγουσης μοι· ακουσον δικαιε Ιωαννε, απο τοτε ουκ εσιν πονος, υ) ουκ εσιν λυπη, ουκ εσι ξεναγμος, ουκ εσι ψευδος, ουκ εσι κακια, ουκ εσι δακρυα, ουκ εσι καταλαλια, ουκ εσι ενθυμησις γονεων η τεκνων, ουκ εσι ποθος χρυσιου η αργυριου, ουκ εσιν λογισμοι πονηροι, ουκ εσιν διαβολος, ουκ εσιν θανατος, ουκ εσιν νυξ, η ενιαυτη, η χειροι, η ημεραι, αλλα παντα ημερα, καθως ειπεν ο κυριος· και αλλα προβατα εχω, α ουκ εσιν εκ της αυλης ταυτης, και κεινα με δει αγαγειν, και της Φωνης μου ακουσωσιν, και γενησεται μια ποιμνη εις ποιμνην. Και παλιν ηκουσα Φωνης λεγουσης μοι· ιδου ταυτα ηκουσας Ιωαννε, ταυτα παραδου πισεισ ανθρωποις, και μεριπτε τους μαργαριτας μου εμπροσθεν των χοιρων,

*) Verba ουκ εσιν λυπη, ουκ εσι ξεναγμος in Vaticano omissa, suppleantur ex Vindob.

ρων, ἵνα μὴ καταπατησῶσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς πο-
σιν αὐτῶν. Καὶ ἐτι μοῦ ἀκουόντος τῆς φωνῆς
ταύτης, κατενεύκη με ἡ νεφέλη, καὶ ἀπέθετο με
ἐν τῷ ὄρει Θαβωρ. Καὶ μακάριος ὁ οἶκος, ὅπου
κεῖται ἡ διαθήκη αὕτη, καθὼς εἶπεν ὁ κυριος
ὁ ἀγαπῶν με, τοὺς λόγους μου τηρεῖ, ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν· αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα,
τιμὴ καὶ προσκυνῆσις, σὺν τῷ ἀναρχῷ αὐτοῦ πα-
τρι, καὶ τῷ παναγιῷ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζῶποιῳ
αὐτοῦ πνευματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰῶνων, ἀμην· ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κρα-
τος, ἀμην.
